

Yalnızlar Durağı

– Nihat Öner · 24 Nisan 2012

YALNIZLAR DURAĐI

Serseri kaldırımlar görünmeyen yüzüyle
Yalnızların durağı, sokak vitrini
Hedefe kilitlenmiş her adımda
Okşar ökçeleri görev aşkıyla
Hiç tükenmez gibi bu akış, bu kıyamet
Kaldırımlar tutar acımasızlardaki kini

Yüređine yenik düşmüş iradeler
Akıllarını duygularına yedirenler
Hislerini sevdalarıyla besleyen
Gül misali dikenli
Koparıldıkça çoğalan yediverenler
Karanlığın şavkına bürünmüş
Kaldırımlar ıslak
Gözyaşı döker uzak gözlerden

Şimdi bu yürek sokak
Kaldırımlar barınırken bu تنها sokaklarda
Boynu bükük yalnızlar dolaşır
Karanlığa, en karanlığa sığınarak
Düne kadar coşkun akan bu yürek
Zamanla yalnızlaşır
Sensizlik varya bu bedende
Bilsen damarlarımda nasılda hızlı dolaşır

Ayı ışığında sokaklar emin
Karanlık belki, zaman gece
Göz gözden uzak deđil lakin
Gönülde göz olmayınca
Ne ay ışığı ne güneş
Ne yürek ne göz görür,
Kır elindeki şişeyi, kaldırımlar içsin
Kaldırımlar sarhoş

Rotayı geceye kuran yalnızlar sarhoş.

25.03.2012 24:30